

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 233/2016
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ј., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., адвоката З.М. из З., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 290/15 од 30.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., адвоката З.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 290/15 од 30.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару ЗК.204/2014 од 11.03.2015. године, окривљени З.Ј. оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 10-десет месеци која казна се има извршавати у просторијама где окривљени станује уз примену мера електронског надзора, с тим да уколико осуђени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1-једне године од дана правноснажности пресуде и окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износа од 59.754,00 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док је оштећени С.Б. ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Нишу, пресудом ЗКж1 бр. 290/15 од 30.09.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Зајечару, преиначио је пресуду

Основног суда у Зајечару ЗКбр. 204/14 од 11.03.2015. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је окривљеног З.Ј., за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом чл.4. став 2, 42, 45. и 54. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци.

Бранилац окр. З.Ј., адв. З.М., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 290/15 од 30.09.2015. године, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то одредбе члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи одлуку о кривичној санкцији донету по правном леку на начин како је одлучио првостепени суд или да укине одлуку донету по правном леку и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.Ј. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд, преиначењем првостепене пресуде у делу одлуке о казни, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је окривљеном, супротно одредби члана 54. КЗ, као отежавајуће околности ценио бројност и тежину последица предметног кривичног дела, а које околности се не могу узети у обзир као отежавајуће приликом одмеравања казне, јер тежина последице кривичног дела у питању, која се састоји у угрожавању јавног саобраћаја, представља обележје овог кривичног дела које је и квалификовано као тежи облик јер је наступила смрт једног лица, а као отежавајућу околност другостепени суд је погрешно ценио и околност да је радња извршења предузета у близини пешачког прелаза, која такође представља обележје предметног кривичног дела.

Изложени наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Насупрот наводима у захтеву браниоца окривљеног, околност која је обележје кривичног дела, према одредби члана 54. став 3. КЗ, може се узети у обзир и као отежавајућа околност под условом да прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика дела.

У конкретном случају, правноснажном првостепеном пресудом окр. З.Ј. оглашен је кривим за тежи облик кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, предвиђен одредбом члана 297. став 4. КЗ, извршењем којег су, према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, наступиле теже последице у виду смрти једног лица, сада пок. Љ.М. и тешког телесног повређивања другог лица, оштећеног С.Б.

Тежи облик основног кривичног дела из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, квалификован тежом последицом дела, постоји ако је наступила тешка телесна повреда неког лица (члан 297. став 3. КЗ), као и ако је наступила смрт једног или више лица (члан 297. став 4. КЗ). Како су у конкретном случају наступиле обе теже последице дела, и тешко телесно повређивање једног лица и смрт другог лица, а за постојање тежег облика кривичног дела из члана 297. КЗ, потребно је да је наступила и само једна од тих последица, то се кривично дело квалификује према тежој од тих последица (из става 4. члана 297. КЗ), а наступање и друге теже последице дела је околност која, сходно одредби члана 54. став 3. КЗ, окривљеном може бити цењена као отежавајућа околност, па таквом оценом другостепеног суда у погледу бројности последице дела, није повређена наведена законска одредба. Одредба члана 54. став 3. КЗ није повређена ни у вези са оценом другостепеног суда околности која се тиче места извршења дела (у непосредној близини пешачког прелаза код основне школе), која насупрот наводима захтева није окривљеном посебно цењена као отежавајућа околност, већ је као околност извршења конкретног дела узета у обзир у склопу оцене другостепеног суда да првостепени суд није дао адекватан значај утврђеним околностима, посебно у делу у којем утврђује постојање нарочито олакшавајућих околности.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаном правноснажном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. З.Ј., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.